

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Jaroslava Vlašina v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.**, pro doručování zastoupena V. T., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky ze dne 23. 10. 2015, č. j. 58294/2015/AAB, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 5. 2019, č. j. 10 A 5/2019 - 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“) ve věci žádosti o přiznání příspěvku na živobytí ze dne 3. 8. 2015. Městský soud žalobu odmítl usnesením ze dne 2. 5. 2019, č. j. 10 A 5/2019 - 25 (dále jen „napadené usnesení“), neboť žalobkyně před podáním žaloby neuplatnila u nadřízeného správního orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a tudíž nesplnila podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti dle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nad rámec nezbytného městský soud dodal, že podané žalobě by nebylo možné vyhovět ani tehdy, pokud by byly splněny podmínky vydání meritorního rozhodnutí. Ze správního spisu předloženého žalovaným totiž vyplynulo, že o předmětném odvolání žalobkyně žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 27. 1. 2016, č. j. MPSV-2016/17072-911, tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí úřadu práce potvrdil.

[2] Proti napadenému usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost, v níž požádala o ustanovení zástupce. Žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce zamítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 6. 2019, č. j. 4 Ads 220/2019 - 49, neboť kasační stížnost vyhodnotil jako zjevně bezúspěšný návrh. O žádosti žalobkyně o přiznání příspěvku na živobytí ze dne 3. 8. 2015 totiž rozhodl úřad práce rozhodnutím ze dne 23. 10. 2015, č. j. 58294/2015/AAB, přičemž odvolání stěžovatelky zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 1. 2016, č. j. MPSV-2016/17072-911. Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka žalobu, kterou městský soud zamítl rozsudkem ze dne 24. 2. 2017, č. j. 1 Ad 9/2016 - 78, kasační stížnost stěžovatelky poté Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 14. 12. 2017, č. j. 6 Ads 163/2017 - 46, ústavní stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta usnesením

Ústavního soudu ze dne 20. 3. 2018, sp. zn. IV. ÚS 423/18. Nemá zjevně žádný smysl, pokud se stěžovatelka domáhá nečinností žalobou vydání rozhodnutí, které již vydáno bylo, a bylo dokonce podrobena soudnímu přezkumu, včetně přezkumu Ústavním soudem. Stěžovatelka nadto před podáním žaloby nepodala nadřízenému orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti.

[3] Citovaným usnesením Nejvyšší správní soud zároveň stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud stěžovatelku taktéž poučil, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pondělí dne 22. 7. 2019, stanovená lhůta uplynula v úterý dne 6. 8. 2019, stěžovatelka však plnou moc udělenou advokátovi ani vlastní právnické vzdělání nedoložila.

[4] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro řízení o kasační stížnosti platí, že *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[5] Podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. *předseda senátu usnesením výzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví ke tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[6] Protože stěžovatelka ani přes výzvu soudu a řádné poučení nedostatek zastoupení ve stanovené lhůtě neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu